

The English Concert & Bicket

—*L'incoronazione di
Poppea* de Monteverdi

Palau Òpera

Dissabte, 16 de març de 2024 – 19 h

Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Membre de:

Programa

Jeanine de Bique, *soprano* – Poppea

Kangmin Justin Kim, *contratenor* – Nerone

Iestyn Davies, *contratenor* – Ottone

Maite Beaumont, *mezzosoprano* – Ottavia

Liv Redpath, *soprano* – Drusilla, Fortuna, amoret 3

Federico Sacchi, *baix* – Seneca, tribú

James Way, *tenor* – Lucano, Liberto, segon soldat, familiar 2, cònsol

Frances Gregory, *contralt* – Arnalta, dida, amoret 4, familiar 1

Hilary Cronin, *soprano* – Virtut, amoret 2, Venere, Pallade, dama d'honor

Lauren Lodge-Campbell, *soprano* – Amore, amoret 1

Xavier Hetherington, *baix* – Mercurio, patge, lictor, primer soldat, familiar 3, cònsol

Cor de Cambra del Palau (Xavier Puig, director)

The English Concert

Harry Bicket, *director*

Claudio Monteverdi (1567-1643)

L'incoronazione di Poppea

Òpera en tres actes, amb llibret de Giovanni Francesco Busenello (1598-1659), basat en fets històrics descrits als *Annals* de Publi Corneli Tàcit (54-120).

Durada del concert:

Primer acte, 90 minuts

Pausa de 15 minuts

Segon acte, 55 minuts

Pausa de 10 minuts

Tercer acte, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#òpera #antiga #gransfigures #gradajove

Poema

no
no és cap atzar
és bellesa que ens convoca
inundant el fracàs

la ferida sempre oberta
del teu secret silvestre

riu en les flors
i s'esberlen els averns
i proclames el miracle

furtiu, obstinat
fèrtil i insurrecte

d'amar

Laia Llobera

Llibre de revelacions (2020)

Avançament de temporada
2024-2025

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

03.10.24

Filharmònica de Viena & Gatti
—*Simfonia núm. 10* de Xostakóvitx

29.10.24

Connolly, Anima Aeterna Brugge
& Heras-Casado
—*Simfonia "Wagner"* de Bruckner

04.11.24

Kozhukhin, Filharmònica
de Luxemburg & Gimeno
—*Pini di Roma* de Respighi

21.11.24

Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale
Gent & Herreweghe
—*Concert per a piano núm. 4*
de Beethoven

13.01.25

Dueñas, Philharmonia Orchestra
& Alsop
—*Romeu i Julieta* de Prokófiev

26.01.25

Royal Concertgebouw Orchestra
& Mäkelä
—*Vida d'heroi* de Strauss

17.02.25

Ensemble I Gemelli & González Toro
—*Vespro della Beata Vergine*
de Monteverdi

10.03.25

Balthasar Neumann Chor & Orchester
& Hengelbrock
—*Missa solemnis* de Beethoven

23.03.25

musicAeterna & Currentzis
—*Simfonia núm. 9* de Bruckner

23.04.25

Pires, Bezuidenhout, English Baroque
Soloists & Gardiner
—*Simfonia "Praga"* de Mozart

05.05.25

Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding
—*Simfonia "Tità"* de Mahler

26.05.25

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding
—*Simfonia "Resurrecció"* de Mahler

Abonaments ja disponibles a partir de 230 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 8 de maig
i entrades individuals a partir del 22 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Personatges

Poppea, amant de Nerone

Nerone (Neró), emperador de Roma

Ottone (Otò), noble romà

Ottavia (Octàvia), esposa de Nerone

Drusilla (Drusil·la), noble enamorada d'Ottone

Seneca (Sèneca), filòsof, preceptor de Nerone

Lucano (Lucà), amic de Nerone

Arnalta, donzella de Poppea

nutrice, dida d'Ottavia

Fortuna, deessa

Virtù (Virtut), deessa

Amore (Amor), déu

Venere (Venus), deessa

Mercurio (Mercuri), déu

Pallade (Pal·les), deessa

valletto, patge d'Ottavia

damigella, dama d'Ottavia

Liberto, capità de la guàrdia de Nerone

litore, lictor, autoritat romana

soldat primer

soldat segon

familiars

cònsols

tribuns

amorets

Argument

PRÒLEG

Les deesses Fortuna i Virtut disputen sobre quina d'elles té un poder més gran entre els humans. Apareix l'Amor prenent i demostrant que té més poder sobre ells que qualsevol de les seves companyes.

ACTE 1

L'acció té lloc a Roma. Ottone ha arribat al palau de l'emperador Nerone per recuperar Poppea, la seva esposa, esdevinguda amant del Cèsar. Els soldats que vetllen les estances imperials maleeixen els amors de Poppea, i malparlen de Neró i de la cort per les incomoditats que han sofert aquella nit. Poppea i Nerone surten, en fer-se de dia, amorosament abraçats i s'acomoden amb afectuosa tendresa. D'altra banda, Arnalta, confident de Poppea, l'adverteix de la inconstància del Cèsar.

A les estances imperials, Ottavia maleeix el seu espòs Nerone i l'oblita a què la té sotmesa, mentre la seva dida intenta distreure-la del capficament. Seneca, antic preceptor del Cèsar, consola l'emperadriu, mentre el *valletto* (un patge), es burla de l'ancià filòsof. Seneca rep la visita de Pallade (Pal·les Atenea), que li prediu la seva pròpia mort.

Nerone troba el seu antic preceptor i li explica els plans per repudiar Ottavia, als quals Seneca s'oposa. L'emperador, molestat i encoratjat per Poppea, mana als seus soldats que duguin a Seneca l'ordre de suïcidar-se.

Poppea rebutja el seu espòs Ottone, i aquest, per despit, decideix assassinar-la, però troba aviat el consol en una antiga amant, Drusilla, a qui finalment Ottone promet lleialtat i matrimoni.

ACTE 2

Mercurio, enviat per Pallade, anuncia a Seneca la seva mort imminent. Poc després arriba l'ordre de l'emperador de mans de Liberto, i Seneca s'acomoda dels seus mentre s'obre les venes davant la desesperació dels parents i amics incondicionals. La seva mort alegra Nerone, que canta amb el poeta Lucano a la salut dels plaers i de l'amor per Poppea.

Per la seva banda, Ottone lamenta haver pensat d'assassinar Poppea, però en una conversa amb Ottavia, aquesta li manifesta el desig que la mati si no vol tenir-la com a enemiga. Li suggereix que es disfressi de dona. Ottone hi accedeix a contracor i demana ajut a Drusilla i el seu vestit per poder-se camuflar.

Poppea és al jardí gaudint de la mort de Seneca mentre Arnalta li canta dolces melodies perquè s'adormi. De sobte arriba Ottone disfressat de Drusilla i està a punt de matar Poppea quan intervé Amore, que impedeix l'assassinat. Ottone fuig, i Poppea i Arnalta, confoses per la seva disfressa, atribueixen a Drusilla el crim frustrat.

ACTE 3

Esperant noves d'Ottone, Drusilla és detinguda pel lictor. Esgrimeix la seva innocència en l'intent d'assassinat de Poppea, davant de les acusacions d'Arnalta i de Nerone. No obstant això, s'inculpa del crim per protegir Ottone i confessa ser ella la culpable. L'emperador la condemna a mort, però Ottone, colpit per l'actitud de Drusilla, revela la veritat dels fets. Commogut pel gest de Drusilla, Nerone els indulta a tots dos, tot i que els envia a l'exili.

Nerone finalment decreta el repudi d'Ottavia, a qui també condemna a exiliar-se i a abandonar Roma per sempre. Ottavia s'acomiada aleshores de la seva pàtria i dels seus amics.

Poppea i Nerone són lliures finalment, i Nerone, mentre corona Poppea com a emperadriu, la festeja en una nova i dolça escena amorosa.

Comentari

L'incoronazione di Poppea, un *dramma per musica* de Claudio Monteverdi (1567-1643), és una obra fonamental de la història del gènere líric. La lluita per l'ascens al tron de Roma de la protagonista és d'una modernitat sorprenent i, malgrat la gran manipulació que ha sofert la partitura, es tracta d'una de les creacions que van consolidar l'òpera com a forma musicoteatral, aquella que va triomfar a Europa després de gestar-se a Itàlia des de començament del segle XVII. Amb Monteverdi l'òpera no només fa les seves primeres passes definitives, ja que amb la seva *Incoronazione* el gènere també es consolida.

Estrenada la temporada de Carnaval del 1643 amb llibret de Gian Francesco Busenello (1598-1659) al Teatro Santi Giovanni e Paolo de Venècia –a càrrec de dues estrelles de l'època, la soprano Anna Renzi i el primer gran *castrato* de la història, Baldassare Ferri–, l'obra forma part de l'avui coneguda com a *trilogia monteverdiana*, que inclou les tres òperes del catàleg del compositor de Cremona que han sobreviscut: *L'Orfeo* (1607), *Il ritorno d'Ulisse in patria* (1640) i *L'incoronazione di Poppea* (1643). La darrera òpera de Monteverdi ha tingut molt diverses reinterpretacions, ja que les dues partitures que han arribat a l'actualitat posseeixen instrumentacions incompletes i molt diverses, mentre que el llibret mostra grans diferències, situació que ha permès que avui se'n puguin trobar fins a una vintena de relectures. Després del seu suposat èxit venecià –no hi ha documentació de com fou rebuda–, l'obra arribà a Nàpols el 1651, i des de llavors fins al 1888 va restar perduda, o sigui amb més de dos segles de silenci. *L'incoronazione* ha sobreviscut gràcies a la troballa de dos manuscrits tardans, còpies adaptades de l'original monteverdianà que no es conserva. Fins i tot part important de la seva música s'ha comprovat que pertany a altres autors, una pràctica comuna a l'època de l'estrena. Estudis recents reconeixen la intervenció a la partitura de músics més joves que Monteverdi i avui pràcticament oblidats, com Filiberto Laurenzi (ca. 1618-?) i Francesco Saccati (1605-1650), a més del més conegut Pier Francesco Cavalli (1602-1676); el famós duo final dels protagonistes, “Pur ti miro, pur ti godo” ha estat atribuït al músic, compositor i llibretista Benedetto Ferrari (ca. 1603-1681), passatge concebut per a la seva òpera *Il pastor regio* estrenada el 1640.

La partitura de *L'incoronazione di Poppea* està estructurada en tres actes formats majoritàriament per *airosos* i *recitatus*; l'ària *da capo*, típica del període barroc, és posterior, però igualment s'hi poden distingir fragments interpretats per alguns dels seus personatges principals que han trobat lloc fins i tot als moderns programes de recitals. Després d'un pròleg propi de l'època –que té com a protagonistes Virtù, Fortuna i Amore–, als diferents actes es troben moments com “E pur io torno qui qual linea”, quan Ottone es lamenta en comprovar que la seva adorada Poppea és l'amant de Nerone, un emperador corrupte. L'escena “Oblivion soave” interpretada per Poppea és una de les més famoses de l'obra, tant com l'adeu d'Ottavia quan marxa a l'exili, “Addio, Roma! Addio, patria! Amici, addio!”.

Hem parlat de Poppea, Nerone, Ottone i Ottavia: sí, perquè *L'incoronazione* és la primera òpera de tota la trajectòria del gènere que parla de personatges històrics, de persones que van existir i que, per la seva transcendència política i social, les seves vides van quedar retratades en fonts oficials i en la literatura. Busenello va elaborar el llibret prenent com a referència diverses fonts: *La vida dels dotze Cèsars* de Suetoni, els *Annals* de Tàcit, la *Història romana* de Cassi Dió i *Octavia*, obra atribuïda al filòsof Sèneca, que, per cert, també figura a l'òpera com un més dels personatges.

I si és veritat que l'òpera tracta de reis i que inclou figures mitològiques –tal com era costum als orígens del gènere–, Monteverdi i Busenello van més enllà i barregen deus i nimfes amb persones que van destacar durant la decadència de l'Imperi Romà. La trama se centra en l'emperador Nerone, la seva esposa Ottavia i l'amant Poppea, un triangle amorós que projecta ombres al poder polític, amb qüestionaments morals i fins i tot amb la utilització del sexe com a eina per aconseguir segons quins objectius. Tot és molt modern: a l'escenari desfilen personatges que volen guanyar-se l'admiració de l'emperador per obtenir poder, i ho fan sense cap escrúpol perquè hi ha traïcions, intents d'assassinat, inducció al suïcidi, adulteri, enveja, corrupció... Contràriament al que es pugui pensar, al final guanyen els corruptes, i no s'hi ha trobat cap mena d'epíleg moralitzant: al final Poppea aconsegueix que Nerone repudii la seva dona i és coronada reina, amb la seva rival, Ottavia, condemnada a l'exili.

La modernitat de l'obra radica en la seva mirada envers l'ambició pel poder, tal com es pot veure avui a pel·lícules i sèries de televisió, on la moralitat és secundària i s'hi retrata una societat hedonista i decadent, on tothom lluita per mantenir els seus privilegis per ambició personal.

Manel Cereijo, musicòleg

Palau de la Música Catalana

Obres universals de la clàssica

Del 13 de febrer al 29 de maig de 2024

Un rèquiem alemany de Brahms

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

Simfonia Lobgesang de Mendelssohn

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

La Creació de Haydn

Cor Jove de l'Orfeó Català, OBC & Gardolińska

Passió segons sant Mateu de J. S. Bach

Cor de Cambra del Palau, Vespres d'Arnadí & Prégardien

Passió segons sant Joan de J. S. Bach

La Capella Reial de Catalunya, Le Concert des Nations & Savall

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Jeanine De Bique, The English Concert & Bicket

Israel a Egipte de Händel

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists & Whelan

El corn màgic de la joventut de Mahler

Andrè Schuen

Tolomeo de Händel

Franco Fagioli, Il Giardino Armonico & Antonini

Entrades a palaumusica.cat

Biografies

Jeanine de Bique, soprano

Ha estat descrita com *“una de les sopranos més emocionants que es poden trobar a l’escenari als nostres dies. Animada, alegre i tècnicament impecable, la vocalista de Trinidad i Tobago, amb la veu lleugera i estrellada, es dispara abans d’aterrar a l’oïda del públic com una pluja musical de meteors”* («Operawire») i amb una *“pura riquesa inacabable de colors i matisos [...] un timbre radiant que flota lliurement”* («Opernwelt»).

De la temporada 2023-24 destaquen el seu retorn a l’Opéra de París per debutar en el paper titular de *Cendrillon* de Massenet, el debut com a Donna Anna (*Don Giovanni*) a la Staatsoper de Berlín i Micaëla (*Carmen*) al Gran Teatre de Liceu. En concert, la seva agenda inclou un nou programa amb àries barroques i cançons populars caribenyes amb el Holland Baroque en gira per Holanda, recitals en solitari als EUA i l’actuació amb The English Concert, Philadelphia Orchestra, Orquestra de Cambra Sueca, Filharmònica dels Països Baixos, B’Rock, Kammerorchester Basel i Gürzenich Orchester.

Les darreres temporades s'ha estrenat en diversos papers i sales importants: Isabel de *Lessons in love and violence* de George Benjamin a l'Opernhaus de Zúric, Alcina d'*Alcina* de Händel a l'aclamada producció de Robert Carsen a l'Opéra National de París, seguida del retorn com a Susanna de *Le nozze di Figaro*, Poppea de *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi amb l'Orquestra del Festival de Budapest i Iván Fischer, Anaïde de *Moïse et Pharaon* de Rossini al Festival d'Ais de Provença, Agathe de *Der Freischütz* de Weber amb la Konzerthausorchester de Berlín i Christoph Eschenbach, Bess de *Porgy and Bess* i la Folie de *Platée* de Rameau al Theater an der Wien, dirigida per William Christie, i seguida del seu retorn com a Nicrotis de *Belshazzar*. A la Houston Grand Opera va debutar en el paper de Maria en fragments de *The sound of music* de Rodgers i Hammerstein. Més recentment ha tornat al Salzburger Festspiele amb *The indian queen* de Purcell, sota la batuta de Teodor Currentzis, i als BBC Proms amb *Paradies und die Peri* de Schumann amb la London Symphony Orchestra de Londres i Simon Rattle.

Com a cantant de concerts, De Bique va debutar amb un recital en solitari al Carnegie Hall de Nova York, ha actuat al Lincoln Centre en el marc del Festival Mostly Mozart i al festival d'estiu de l'Orchestra Symphonique de Mont-real, a més d'actuar amb Los Angeles Philharmonic i Gustavo Dudamel, Pittsburgh Symphony Orchestra i Manfred Honeck, London Symphony Orchestra i Sir Simon Rattle, Orquestra de Cambra Sueca i Martin Fröst, la Wiener Symphoniker i Herbert Blomstedt, Dallas Symphony Orchestra, New World Symphony de Miami, St. Louis Symphony Orchestra, WDR Sinfonieorchester, així com la Philharmonisch Orkest de Rotterdam i l'Orchestra de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia de Roma, ambdues dirigides per Wayne Marshall.

Mirrors, el primer CD en solitari de Jeanine de Bique amb Concerto Köln, fou publicat per Berlin Classics el 2021 amb crítiques destacades. L'àlbum va rebre el premi Opus Klassik 2022 al millor enregistrament vocal en solitari, un Diapason d'Or Découverte, el premi Edison Klassiek, així com el premi Editor's Choice de «Gramophone», «Fono Forum» i «Opera Magazine». El programa es va presentar arreu d'Europa i als EUA, incloent-hi el Carnegie Hall de Nova York.

En l'àmbit de l'òpera destaca el seu rol d'Annio en la producció de Peter Sellar de *La clemenza di Tito* al Festival de Salzburg i Nationale Opera d'Amsterdam, Susanna (*Le nozze di Figaro*) a la San Francisco Opera, Helena (*A midsummer night's dream*) a la Deutsche Oper de Berlín, el paper titular de *Rodelinda* de Händel a l'Opéra de Lilla, dirigida per Emmanuelle Haïm i publicada en DVD per Erato Klasem (guanyadora del premi Opus Klassik 2020), i Aida en l'estrena mundial de *Caruso a Cuba* de Micha Hamel a la Nationale Opera Amsterdam.

Als inicis de la seva carrera va tenir el plaer d'interpretar *Ein deutsches Requiem* de Brahms i la *Simfonia núm. 8* de Mahler amb el desaparegut Lorin Maazel a Múnic i Nova York, respectivament. Les invitacions continuades a concerts en repertoris que van de Händel a Beethoven, Mahler i Arvo Pärt han donat lloc a la seva participació als festivals d'Aspen i Ravinia, Lincoln Center de Nova York, Philharmonie de París i Hollywood Bowl, entre d'altres, amb una llista diversa de directors i conjunts, com ara Raphaël Pichon, Richard Egarr, Marin Alsop, Tughan Sokievh, Atlanta Symphony Orchestra, Royal Liverpool Philharmonic, Melbourne Symphony Orchestra, Orchestre National du Capitole de Tolosa de Llenguadoc, així com la Chicago Symphony Orchestra.

Reflectint la seva versatilitat i curiositat artística, De Bique va participar al disc i vídeo de Joachim Horsley *Caribbean nocturnes* amb el single *Le M'ouri*, que fusiona el so clàssic i el ritme afrocaribeny llatí. També va fer una aparició com a convidada a la segona temporada de la sèrie de Netflix *The OA*.

Jeanine de Bique és màster per la Manhattan School of Music. Altres guardons destacats són el Premi Arleen Auger del Concurs Vocal Internacional Hertogenbosch i el tercer premi del Concurs Internacional de Música Viotti. És Ambaixadora de la Joventut per la Pau, títol atorgat per la Comissió Nacional de la UNESCO de Trinidad i Tobago.

Kangmin Justin Kim, contratenor

L'“*extraordinari contratenor*” («The New York Times») és un dels cantants més sol·licitats de la seva corda i ha obtingut reconeixements en papers del repertori barroc, de la música contemporània i en papers femenins de Mozart.

El 2022 el cantant nord-americà amb arrels coreanes va oferir el paper titular en estrena mundial de *M. Butterfly* a la Santa Fe Opera, on va rebre crítiques entusiastes pel seu “*to atractiu i sonor*” i la seva “*sensibilitat com a actor*” («The New York Times»). Una altra actuació trencadora va ser el seu debut l'any 2019 a la Royal Opera House-Covent Garden, on va fer història com el primer cantant masculí a aparèixer com a Cherubino de *Le nozze di Figaro* en aquest prestigiós escenari.

Les representacions de la temporada 2023-24 inclouen Annio en una nova producció de *La clemenza di Tito* i Despina de *Così fan tutte* a la Staatsoper d'Hamburg; Sesto de *Giulio Cesare* en actuacions escenificades a la Wiener Staatsoper i a l'Opéra de Montecarlo, així com en concert a Luxemburg, París, Brussel·les, Amsterdam i Colònia. També ha actuat com a Ruggiero d'*Orlando furioso* al Teatro La Fenice, Nerone de *L'incoronazione di Poppea* amb The English Concert a l'Auditorio Nacional de Madrid i al Palau de la Música Catalana, i com a bruixa de *Hänsel und Gretel* a l'Staats theater de Wiesbaden.

Altres actuacions recents seves són els debuts a la Dallas Opera com a Hansel (*Hänsel und Gretel*), Staatsoper Unter den Linden de Berlín i Opéra du Rhin d'Estrasburg com a Nerone (*L'incoronazione di Poppea*), Wiener Staatsoper en una nova producció de *Das verratene Meere* de Henze, Theater an der Wien en el rol d'Annio (*La clemenza di Tito*) i Opéra de Lausana com a Eustazio (*Rinaldo*), on també va cantar el personatge de Plaer d'*Il trionfo del Tempo e del Disinganno* de Händel. Justin Kim també ha debutat com a bruixa a l'Staats theater de Wiesbaden, com a Epiteide de *La Merope* de Giacomelli, com a Amanzio d'*Il Giustino* de Vivaldi al Concertgebouw d'Amsterdam, i a Basilea amb La Cetra i Andrea Marcon com a Aristeo d'*Orfeo* de Sartorio en una nova posada en escena a l'Opéra de Montpellier, així com a Cleopatra de *Marc'Antonio e Cleopatra* de Hasse al Haymarket Opera de Chicago, i com a Ottone de *La Griselda* de Vivaldi, Gilade de *Farnace* i Hyacinthus d'*Apollo et Hyacinthus* per al Teatro La Fenice, tot en noves produccions al Teatro Malibran de Venècia. Al Teatre Janáček de Brno ha actuat com a Ruggiero d'*Alcina*, i en concert al Schwetzingen SWR Festspiele amb l'Orquestra Simfònica de la SWR; a l'Acadèmia Liszt de Budapest amb l'Orquestra del Festival de Budapest, i al Festival Internacional de Música de Tongyeong.

També ha cantat Nerone, i Esperança de *L'Orfeo*, al Festival de Salzburg, Lincoln Center de Nova York, Philharmonie de París i Berlín, Harris Theatre de Chicago, Festival d'Edimburg, Festival de Lucerna i Teatro La Fenice de Venècia, dirigit per Gardiner; Cesare de *Catone in Utica* de Vivaldi, i Orlofsky en una nova producció de *Die Fledermaus* a l'Oper de Colònia; Orfeo de *Parnasso in festa* de Händel al Concertgebouw d'Amsterdam, dirigit per Andrea Marcon; *Giulio Cesare* en el seu debut a Glyndebourne, dirigit per William Christie; Ruggiero en una nova producció d'*Alcina* a Nancy; Idamante en un nou *Idomeneo*; una producció escenificada de *Jephtha* de Händel a la Maifestspiele de Wiesbaden, i Idelberto en una nova producció de *Lotario* al Konzert Theater de Berna. Ha debutat al Teatro San Carlo de Nàpols amb els *Canticles* de Britten al costat d'Ian Bostridge; ha interpretat *Carmina Burana* amb l'Orquestra Filharmònica de Seül, Barzane a *Arsilda* de Vivaldi amb el Collegium 1704 a Bratislava, Caen, Lilla, Luxemburg i Versalles; Esperança de *L'Orfeo* a l'Opéra de Dijon, i Romeo de *Giulietta e Romeo* al Rokotheater de Schwetzingen.

Altres èxits des del seu inici operístic professional el 2013 són el príncep Orlofsky (*Die Fledermaus*) al seu debut parisenc a l'Opéra Comique, dirigit per Marc Minkowski; Oreste (*La belle Hélène*) al Théâtre du Châtelet de París; Sesto (*La clemenza di Tito*) a l'Opéra de Montpellier; Idamante (*Idomeneo*) a l'Stadttheater Gießen, sota la batuta de Michael Hofstetter; Enea al *pasticcio* de Händel–Vinci *Didone abbandonata* al Händel Festival Halle; el seu primer Sesto (*Giulio Cesare*) al Händel Week Festival Oak Park; Cherubino (*Le nozze di Figaro*), i la nova òpera escrita recentment per Kalitzke, *Pym*, per al Theater de Heidelberg. També se'l va poder escoltar als Concerts de Gala a la Styriarte de Graz i al Schlosstheater de Schwetzingen.

Kangmin Justin Kim va néixer a Corea del Sud i créixer a Chicago. Va estudiar veu, òpera i teatre musical a la Northwestern University d'Evanston (Illinois) i a la Royal Academy of Music de Londres.

Ha col·laborat amb directors d'orquestra tan prestigiosos com ara Leonardo García Alarcón, William Christie, Diego Fasolis, Sir John Eliot Gardiner, Andrea Marcon, Mark Minkowski, Raphaël Pichon, Emmanuel Villaume i Simone Young.

Iestyn Davies, contratenor

©Pablo Strong

Després d'estudiar arqueologia i antropologia al St John's College de Cambridge, va estudiar a la Royal Academy of Music de Londres.

Interessat en Händel, ha enamorat el públic arreu amb la seva agilitat vocal i les supremes habilitats musicals en papers com Bertarido, Orlando, Rinaldo, Ottone d'*Agrippina* i David de *Saul*. Igualment compromès amb la música contemporània, les seves interpretacions intel·ligents han propiciat col·laboracions fructíferes amb Thomas Adès, George Benjamin i Nico Muhly.

A l'escenari operístic ha cantat a la Metropolitan Opera de Nova York; Lyric Opera de Chicago, Teatro alla Scala de Milà, Royal Opera House-Covent Garden, English National Opera, Festival de Glyndebourne, Welsh National Opera, Teatro Real de Madrid, Festival de Salzburg i a Múnic, Viena i Zúric. Les seves actuacions més recents inclouen Arsace (*Partenope*) a Madrid, Ottone (*Agrippina*) a Hamburg i Múnic, Bertarido (*Rodelinda*) per a la Metropolitan Opera i Ottone (*L'incoronazione di Poppea*) a Versailles.

Els seus compromisos concertístics inclouen actuacions al Teatro alla Scala de Milà amb Dudamel, al Concertgebouw i la Tonhalle amb Koopman, i al Barbican, Théâtre des Champs Élysées, Lincoln Centre, Carnegie Hall i BBC Proms al Royal Albert Hall, amb la New York Philharmonic, London Philharmonic, The English Concert, Britten Sinfonia, Concerto Köln, Concerto Copenhagen, Ensemble Matheus, Orchestra of the Age of Enlightenment, Academy of Ancient Music i Scottish Chamber Orchestra. La temporada 2022-23 va oferir concerts al Carnegie Hall amb Bernard Labadie, Philharmonie de Berlín amb Emmanuelle Haim i al Barbican en l'estrena mundial d'una producció de música de Dowland amb el llautista Thomas Dunford i posada en escena de Netia Jones.

Aquesta temporada 2023-24 destaquen Tolomeo de *Cesare* a l'Opéra National de París i Oberon d'*A midsummer night's dream* a l'Atlanta Opera i a la Garsington Opera. En concert s'uneix a Les Violons du Roy amb l'*Oratori de Nadal* de Bach, Orquestra Simfònica de la Ràdio Finlandesa amb *Written on skin* de Benjamin, dirigida per George Benjamin, amb The English Concert interpreta *Rodelinda* de Bertarido en gira pels Estats Units i l'Àsia, i amb l'Orquestra de Cambra d'Austràlia ofereix un programa de Bach en solitari de gira per Austràlia.

Recitalista destacat, ha actuat a Viena, Tòquio, París i Nova York amb un repertori que va des de Dowland fins a Clapton. És un dels favorits habituals als londinencs Wigmore Hall i Kings Place, on ha comissariat diferents residències artístiques.

Els seus discos de recital han guanyat tres premis Gramophone i va actuar en l'enregistrament guanyador d'un Grammy amb *The tempest* de Thomas Adès. És el guanyador d'un premi de la Royal Philharmonic Society i va ser nominat a un Premi Olivier pel seu paper cantant a *Farinelli and the king*, amb Mark Rylance (estrenat al Sam Wanamaker Playhouse londinenc i posteriorment al West End i Broadway). El 2017 va ser guardonat per la reina amb un MBE pels seus serveis a la música.

Maite Beaumont, mezzosoprano

©Thomas Leidig

Amb un timbre únic i una gran expressivitat, la mezzosoprano espanyola és una de les cantants més importants del seu àmbit. El seu repertori inclou papers del Barroc i del període clàssic vienès, incloent-hi registres francesos i les òperes de Richard Strauss. Hi destaquen papers com Ruggiero (*Alcina*), Sesto (*Giulio Cesare* i *La clemenza di Tito*), Angelina (*La Cenerentola*), Dorabella (*Così fan tutte*), Cherubino (*Le nozze di Figaro*) i Oktavian (*Der Rosenkavalier*). També ha cantat amb gran èxit els papers de Donna Elvira (*Don Giovanni*), Romeo (*I Capuleti e I Montecchi*), Siébel (*Faust*), Elisabetta (*Maria Stuarda*), Iphigénie (*Iphigénie en Tauride*), Margarethe (*La damnation de Faust*), Didon (*Les troyens*), Medée (*Medée*) i el compositor (*Ariadne auf Naxos*).

És convidada habitual als grans teatres d'òpera internacionals. Els seus compromisos l'han portada a Hamburg, Múnic, Dresden, Viena, Amsterdam, Brussel·les, Milà, Estrasburg, Tolosa, Barcelona, Madrid, Tòquio, Santiago de Xile i Chicago, així com al Festival de Salzburg, Festival de Música Antiga d'Innsbruck i Schwetzingen Festspiele. Entre els seus èxits recents destaquen *Agrippina* amb Les Talens Lyriques, Concepció de *L'heure espagnole* a Oviedo i Farinelli al Teatro de la Zarzuela de Madrid.

Maite Beaumont va néixer a Pamplona, on va estudiar cant i violí al Conservatori Pablo Sarasate i sociologia a la Universitat Pública de Navarra. Posteriorment es va traslladar a Hamburg, on va perfeccionar tècnica amb Hanna Schwarz a la Musikhochschule i es va convertir en membre de la Staatsoper d'Hamburg, on va tenir l'oportunitat de debutar en els papers més importants del seu repertori.

La discografia de la cantant inclou un CD d'àries de Händel, *La maga abbandonata* (BMG), *Radamisto* de Händel (Virgin classics), *Alcina* (Deutsche Grammophon), un senzill titulat *Dolce mio ben* (Edel Classics), *Motezuma* de Vivaldi (Deutsche Harmonia Mundi), *Flavius Bertaridus* de Telemann (Deutsche Harmonia Mundi), *Das Fest im Meer* d'Arnecke (NCA), així com els DVD de Haydn *Il mondo della luna* (Theater an der Wien), *Giulio Cesare* de Händel i *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi (Gran Teatre del Liceu), *Così fan tutte* i *Le nozze di Figaro* de Mozart (Nederlandse Opera d'Amsterdam), *Alcina* (Théâtre de la Monnaie) i *Falstaff* (Teatro Real de Madrid).

Cantarà en dues noves produccions: al Teatro de la Maestranza com a Ruggiero i al Theater an der Wien i l'Opéra Royal de Versailles com a Megacle de *L'Olimpiade* de Cimarosa.

Liv Redpath, soprano

©Thomas Brunot

Aclamada per “*una veu radiant, sense esforç fins i tot en el registre més alt amb una coloratura impressionant, com no s’ha sentit des de fa molt de temps*” («Berliner Umschau»), és una prominent soprano lleugera que s’està consolidant ràpidament en diversos repertoris operístics i simfònics arreu del món.

Té la temporada 2023-24 plena de debuts amb diferents companyies, que inclouen actuacions a la Royal Opera House en el paper principal de la reveladora producció de Katie Mitchell de *Lucia di Lammermoor*, dirigida per Giacomo Sagripanti; Metropolitan Opera com a Oscar en la celebrada producció de David Alden d’*Un ballo in maschera*, dirigida per Carlo Rizzi; Berliner Philharmoniker com l’ànima de *Die Jakobsleiter* de Schönberg, amb el director en cap Kirill Petrenko; Orchestre Philharmonique de Radio France amb *Knoxville: summer of 1915* de Barber, sota la batuta de Barbara Hannigan; The English Concert, cantant Drusilla de *L’incoronazione di Poppea* de Monteverdi a l’Auditorio Nacional de Música (Madrid) i al Palau de la Música Catalana, dirigida per Harry Bicket, i Atlanta Opera, amb qui Redpath va interpretar el rol de Tytania d’*A midsummer night’s dream* de Britten, sota la direcció de Louis Lohraseb.

També ha tornat a la Metropolitan Opera per cantar Pamina en la celebrada producció de Julie Taymor de *La flauta màgica* i a l'Òpera de Santa Fe per interpretar Zerlina de *Don Giovanni*, on s'ha retrobat amb Harry Bicket, i Sophie de *Der Rosenkavalier*, dirigida per Karina Canellakis. Altres compromisos de concerts inclouen la *Simfonia núm. 4* de Mahler i una peça d'estrena mundial de Betsy Jolas amb la Cleveland Orchestra i Daniel Harding; l'*Oratori de Nadal* de Bach amb l'Orchestra de St. Luke's al Carnegie Hall i Bernard Labadie; *Brentano Lieder* de Richard Strauss, amb Federico Cortese i la Harvard Radcliffe Orchestra; una aparició al Festival de Cançons de Sag Harbor de Nova York i el debut al Wigmore Hall amb el pianista Harry Rylance.

La temporada passada va cantar el paper titular en la nova producció signada per Simon Stone de *Lucia di Lammermoor* a Los Angeles Opera, amb Lina González-Granados al podi. Ha debutat a la Komische Oper de Berlín en el rol d'Ophélie en una nova producció de *Hamlet* de Nadja Loschky, amb Marie Jacquot i Erina Yashima compartint tasques de direcció; al Festival de Glyndebourne va assajar el paper de Tytania d'*A midsummer night's dream* de Britten en la producció històrica de Peter Hall, amb Dalia Staseveska dirigint la London Philharmonic Orchestra, i a La Monnaie-De Munt a Brussel·les va tornar a interpretar el paper de Sophie de *Der Rosenkavalier* treballant amb el director Damiano Michieletto i el director d'orquestra Alain Altinoglu.

En concert, les seves actuacions inclouen *El Messies* de Händel, amb la National Symphony Orchestra de Washington i Fabio Biondi; la *Simfonia núm. 3* de Nielsen, amb la Cleveland Orchestra i Alan Gilbert; la *Simfonia núm. 9* de Beethoven, amb la Boston Philharmonic Orchestra; l'*Hymnus Amoris* i la *Simfonia núm. 3* de Nielsen, amb l'Orquestra Simfònica Nacional de Dinamarca i Fabio Luisi, i la *Missa solemnis* de Beethoven a Ais de Provença, amb el Balthasar Neumann Chor & Ensemble i Thomas Hengelbrock. Redpath es va unir al Chamber Ensemble de l'Orchestra de St. Luke's per cantar música de Fanny i Felix Mendelssohn amb el pianista convidat David Fung i va oferir un recital a l'Oscarshall d'Oslo per a la reina Sonja i els seus convidats.

Ha treballat amb la Santa Fe Opera, Opera Theater de Saint Louis, Seattle Symphony, Cincinnati Symphony, Festival de Música d'Aspen, Scottish Opera, Festival de la Cançó de Nova York, Wolf Trap Opera, Pacific Symphony, Tesseræ Baroque, Saint Paul Chamber Orchestra i Los Angeles Master Chorale. Ha col·laborat amb els directors William Christie, James Levine, James Conlon, Emmanuel Villaume, Christophe Rousset, James Gaffigan i Barbara Hannigan, així com els directors d'escena Tim Albery, Mark Lamos, James Robinson, Francesca Zambello, Paul Curran, Ed Berkley, John Neumeier, Omer Ben Seadia, Louisa Muller i Thaddeus Strassberger, entre d'altres.

Redpath va ser una dels dotze finalistes mundials al concurs Operalia 2019 i va cantar sota la batuta de Plácido Domingo a Praga al concert de la ronda final. Va aconseguir el segon premi, així com el premi especial d'òpera francesa i el del públic al 56è Concurs Internacional Tenor Viñas al Gran Teatre del Liceu i posteriorment va cantar al concert dels guanyadors celebrat al Teatro Real de Madrid.

Graduada per la Universitat de Harvard i la Juilliard School, és una antiga artista júnior del programa Domingo-Colburn-Stein a Los Angeles Opera.

Federico Sacchi, baix

©Manuel Coen Studios

Després de graduar-se en piano, va debutar en cant als vint-i-tres anys amb el paper titular de *Don Quichotte* de Massenet en diversos teatres italians (circuit As.Li.Co).

Entre els seus últims compromisos destaquen Lodovico d'*Otello* de Verdi amb la Berliner Philharmoniker, dirigida per Zubin Mehta; Filippo II del *Don Carlos* de Verdi al Teatre Nacional de Brno; el paper principal de *Mosè* de Rossini al Teatro Verdi de Pisa; Polidoro de *Zelmira* de Rossini, sota la batuta de Gianluigi Gelmetti, i Plutone de *L'Orfeo* i Giove d'*Il ritorno di Ulisse in patria* de Monteverdi, amb l'Accademia Bizantina i Ottavio Dantone.

La flexibilitat vocal i delicadesa musical li han permès cantar òperes i oratoris del repertori barroc en contextos molt prestigiosos, com ara *La Stellidaura vendicante* de Provenzale, amb Alessandro de Marchi, al Potsdamer Festspiele; *Il ritorno d'Ulisse in patria* al Festival Monteverdi de Cremona, *Giulio Cesare a Egitto* de Sartorio, amb Attilio Cremonesi; el paper titular de *Don Trastullo* de Jommelli, dirigit per Alessandro De Marchi, i recentment *La Dori* de Cesti, amb Ottavio Dantone, al Festival de Música Antiga d'Innsbruck.

El seu vast repertori inclou de *Maria Stuarda* (Talbot), sota la direcció de Rudolf Weichert, i *Stiffelio* (Jorg) amb Stefano Ranzani a Zúric; *La sonnambula* (comte Rodolfo) i *Turandot* (Timur) al Teatro La Fenice de Venècia; *Semiramide* de Rossini (Oroe), amb Evelino Pidò, al Théâtre des Champs Élysées i al San Carlo de Nàpols; *Il barbiere di Siviglia* (Basilio), dirigida per Michele Mariotti, a Lieja; *Falstaff* (Pistola) al Festival de Lucerna i al Teatro Regio de Torí, dirigida per G. Nosedà; *La bohème* (Colline) a Lieja; *La gazza ladra* (Fabrizio) i *Adriana Lecouvreur* (Principe) a l'Oper Frankfurt; *Tancredi* (Orbazzano) a la Fundació Santa Cecilia de Roma, sota la direcció de René Jacobs; *Iolanta* (Bertran) al Maggio Musicale Fiorentino; *Don Giovanni* (Leporello), *Samson et Dalila* (Abimelech), amb Ono Kazushi, a Brussel·les i al Concertgebouw a Amsterdam, i *Werther* (Burgmeister) a Múnic, amb Marco Armiliato.

Pel que fa als concerts, cal destacar el *Requiem* de Verdi per a RTVE, dirigit per Adrian Leaper; el *Requiem* de Mozart, amb l'Orquestra del Teatro La Fenice, dirigida per Gabor Ötvös; el Pròleg de *Mefistofele* de Boito, amb l'Orchestra Giuseppe Verdi de Milà, i el *Ballo delle ingrate* de Monteverdi, amb l'Accademia Bizantina a la Filharmònica de Colònia.

Intèrpret apassionat de *lieder*, ha cantat *Dichterliebe* de Schumann, *An die Ferne Geliebte* de Beethoven, *Chansons de Don Quichotte* d'Ibert, *Don Quichotte* de Ravel, així com moltes romances de cambra de Tosti, Finzi i Respighi en una sèrie de recitals amb la guanyadora del Concurs Van Cliburn, Simone Pedroni.

La seva discografia inclou l'estrena mundial de l'òpera de Salieri *La scuola dei gelosi* (Sony) i dos premis de la crítica: el Diapason d'Or per *Giulio Cesare a Egitto* de Sartorio (ORF) i el premi de la crítica alemanya per *La Dori* de Cesti (NAXOS).

James Way, tenor

S'està guanyant ràpidament el reconeixement internacional per la versatilitat de la seva veu i una presència escènica captivadora. La seva activitat abasta una gran varietat de música com a intèrpret i com a director artístic. Després de seguir la seva passió inicial per la música barroca als programes per a joves artistes de Les Arts Florissants i l'Orchestra of the Age of Enlightenment, de seguida va ser molt sol·licitat com a solista pels directors William Christie, Rene Jacobs, Harry Bicket o Trevor Pinnock.

La versatilitat de la seva veu li permet trobar-se igualment còmode en repertori posterior i té una afinitat particular amb la música de Britten i Stravinsky. Entre les seves actuacions destaquen Flute d'*A midsummer night's dream* de Britten amb Dalia Stasevska; el fill en la producció de Laurent Pelly de *Les mamelles de Tirésias* (guanyadora del premi a la millor nova producció d'òpera als Premis d'Òpera 2022), amb Robin Ticciati, tots dos títols per al Festival de Glyndebourne; l'innocent de *Boris Godunov*, amb l'Orquestra Philharmonia, dirigida per Jakub Hrůša, i Lechmere d'*Owen Wingrave* per a la Grange Park Opera, i una sèrie d'interpretacions de *Pulcinella* de Stravinsky, amb l'Orquestra Simfònica de Göteborg, Orquestra de la Ràdio Sueca, Filharmònica de Copenhaguen i Barbara Hannigan, Scottish Chamber Orchestra i Orchestra Sinfonica de Milà i Alpesh Chauhan.

A la seva agenda de la propera temporada destaquen *La resurrezione* de Händel, amb Marc Minkowski; jove rei de *Lessons in love and violence* de George Benjamin, amb l'Orchestre de Paris, dirigida pel compositor; *Acis & Galatea* (Acis) i *L'incoronazione di Poppea* (Lucano), amb Harry Bicket i The English Concert, així com un recital al Festival de Lieder d'Oxford amb la pianista Natalie Burch.

Entre les seves actuacions recents destaquen *Zadok (Solomon)*, amb Harry Bicket i The English Concert al Carnegie Hall; *Lurcanio (Ariodante)*, amb Il Pomo d'Oro; la *Passió segons sant Mateu* de Bach, amb Les Talens Lyriques, dirigits per Christophe Rousset, i el paper d'Evangelista, amb l'Irish Baroque Orchestra i Peter Whelan.

Com a director artístic, ha dirigit concerts entre els quals destaquen *The Christmas story* de Schütz i les nou àries alemanyes de Händel amb Rachel Podger en una nova traducció anglesa de Jeremy Sams a St Martin in the Fields.

Molt sol·licitat com a intèrpret de Händel, les seves intervencions a *El Messies* han guanyat elogis internacionalment, al costat de formacions com ara la Händel & Haydn Society Boston, Les Arts Florissants, Freiburger Barockorchester, Orchestra of the Age of Enlightenment i Dunedin Consort. El seu debut com a Jupiter de *Semele* de Händel al Musikverein va marcar l'inici d'una llarga línia de papers de Händel que inclouen *Samson* (paper titular), Acis i Damon d'*Acis & Galatea*, Tempo d'*Il trionfo del Tempo e Disinganno*, *Lurcanio (Ariodante)*, així com a solista tenor a *Israel a Egipte*, *Foundling anthem* i *L'allegro, il penseroso ed il moderato*.

James té una discografia que inclou *L'allegro, il penseroso ed il moderato* de Händel, amb Les Arts Florissants i William Christie, i l'*Stanford requiem*, amb la City of Birmingham Symphony Orchestra (Hyperion); *Songs of faith, love and nonsense*, disc de cançons de Stanford enregistrades amb Roderick Williams i Andrew West; *Fairy queen* de Purcell, amb el Gabrieli Consort, dirigits per Paul McCreesh, i *King Arthur*, que va guanyar el premi a l'enregistrament de l'any de la revista «BBC Music Magazine».

Va participar al Programa de Joves Artistes de Britten-Pears, també va ser guardonat als programes de joves artistes Rising Stars de Les Arts Florissants de William Christie i de l'Orchestra of the Age of Enlightenment, i ha estat premiat amb una beca de la Independent Opera Voice Fellowship. Va ser el guanyador del segon premi dels 62 Premis Kathleen Ferrier al Wigmore Hall. James Way va estudiar música vocal amb una beca al King's College de Londres amb el difunt David Trendell abans de fer-ho amb Susan Waters a la Guildhall School of Music and Drama. Continua estudiant amb Paul Farrington.

A més d'actuar, gaudeix ensenyant altres cantants i ajudant altres intèrprets a desenvolupar tot el seu potencial. Ha estat un dels pocs professionals de fora de l'àmbit clínic a rebre recentment un certificat en medicina de les arts escèniques per l'University College de Londres i que li permet explorar la salut i la psicologia de l'intèrpret amb més profunditat, reconeixement que va ser possible gràcies al suport d'un premi de la Royal Philharmonic Society Enterprise.

Frances Gregory, mezzosoprano

La mezzosoprano britànica és una recent graduada de la Royal Academy Opera. L'any passat va cantar a l'Opera North com a Apsara i missatgera (*cover*) en l'aclamat *Orpheus*, una reimaginació de *L'Orfeo* de Monteverdi, dirigida musicalment per Laurence Cummings i Jasdeep Singh Degun.

Recentment ha representat el rol de Laura en l'estrena mundial de *Violet* de Tom Coult per inaugurar el Festival d'Aldeburgh 2022, juntament amb altres actuacions al Hackney Empire i al Festival Internacional de Buxton. La producció va ser una col·laboració entre la Britten Pears Arts i Music Theatre Wales (MTW), en associació amb la Royal Opera, i posteriorment ha estat nominada com a millor producció operística pels UK Theatre Awards. Altres papers recents inclouen Nancy d'*Albert Herring* de Britten al Clonter Opera Theater i Claudio de *Silla* de Händel per al Northern Opera Group-Leeds Opera Festival. Anteriorment ha estat *cover* i intèrpret per a l'MTW en el paper de mezzosoprano de l'estrena europea de *Denis & Katya* de Philip Venables, una coproducció amb Opera Philadelphia.

Durant la temporada 2020-21 va ser artista d'estudi a l'Opéra National de Lió i artista emergent al Longborough Festival Opera, on s'inclouen els papers de Maman, la tassa xinesa i la libèl·lula de *L'enfant et les sortilèges* i la guineu i el gos de *The cunning little vixen*. Va ser membre del Programa de Joves Artistes Alvarez a la Garsington Opera, on va fer de *cover* i va interpretar Flamel de *Fantasio* d'Offenbach, i del programa Handel House Talents de Laurence Cummings durant la temporada 2019-21. Per la seva interpretació com a Sycorax al pastitx de Jeremy Sams *The enchanted island*, amb la British Youth Opera, el 2018 va ser guardonada amb el Premi Dame Hilda Brackett del Sadler's Wells.

Altres actuacions operístiques seves inclouen Minskwoman de *Flight*, Juno de *Semele*, Véronique de *Le docteur Miracle*, Laura de *Iolanta*, totes amb la Royal Academy Opera; Egeo de *Teseo* al Festival Händel de Londres; Idamante d'*Idomeneo* al Festival de Música d'Amersham 2018, i Hänsel de *Hänsel und Gretel*, dirigida per Sarah Walker. El seu treball coral inclou la participació al Glyndebourne Tour 2021, Festival d'Ais de Provença 2017 i Festival de Glyndebourne 2016.

Mentre estudiava va gaudir d'una Beca Karaviotis, va guanyar el Premi RAM Club 2018 i el Premi d'Òpera Tom Hammond, fou solista de *Cantates* de Bach de la RAM/Kohn Foundation i membre del prestigiós Song Circle de l'Acadèmia. Abans d'incorporar-se a la RAO va ser guardonada als seus màsters de la RAM, i també va rebre un DipRAM pel seu recital final. Els compromisos més destacats durant els seus estudis van incloure la *Passió segons sant Mateu* de Bach, dirigida per Trevor Pinnock, com a part de la RAM Bach: sèrie europea, i el debut amb un recital al Wigmore Hall, per promoure les *Balades* de Carl Loewe, per a Song Circle.

La seva agenda aquesta temporada inclou el solo de mezzosoprano de *The music makers* d'Elgar amb la Buxton Musical Society, Flosshilde (*cover*) en una nova producció de *Das Rheingold* per a l'English National Opera i el retorn durant l'estiu al Longborough Festival Opera amb la missatgera i Proserpina de *L'Orfeo*. Aquesta temporada i la 2024-25 és una de les Rising Stars de l'Orchestra of the Age of Enlightenment i oferirà una actuació londinenca amb *Sea pictures* d'Elgar, a més de debutar al Festival Grange. Altres esdeveniments seran les actuacions amb el conjunt Gabrieli Consort i Paul McCreech a Lucerna i amb The English Concert, dirigit per Harry Bicket, de gira per Espanya.

Hilary Cronin, soprano

Seleccionada per la revista «BBC Music Magazine» com a estrella emergent del 2022, va guanyar el primer premi i el premi del públic del Concurs Internacional de Cant Händel de Londres 2021. Des de llavors ha treballat amb grans orquestres, com l'Orquestra Barroca de Friburg, Acadèmia de St Martin in the Fields, Arcangelo, English Chamber Orchestra, English Baroque Soloists, Florilegium, Irish Baroque Orchestra, London Mozart Players, Royal Philharmonic Orchestra i Scottish Chamber Orchestra, a més de debutar al Festival de Halle amb *Francesca Cuzzoni: la diva de Händel* al Teatro La Fenice, on va cantar el *Requiem* de Fauré.

Els seus compromisos actuals inclouen projectes amb l'Early Opera Company, English Baroque Soloists, The King's Consort, London Händel Orchestra, La Nuova Musica i Polyphony, així com també amb la BBC Philharmonic, Britten Sinfonia i la formació Hallé.

Els seus enregistraments inclouen la segona dama de *Dido and Aeneas* amb La Nuova Musica, ja disponible a Pentatone SACD.

Anteriorment ha cantat amb The English Concert el paper de Galatea d'*Acis i Galatea* i Oriana d'*Amadigi*.

Lauren Lodge-Campbell, soprano

©Bertie Watson

Els propers compromisos de la soprano britànica-australiana inclouen la Música de *Les plaisirs de Versailles* i *Amor vince ogni cosa* de Charpentier, amb la Pinchgut Opera; el seu debut als Estats Units com a Filia de *Jephte* de Carissimi, amb Les Arts Florissants, a la Morgan Library de Nova York, i com a Amore en la gira actual per Barcelona i Madrid amb *L'incoronazione di Poppea* i The English Concert.

Els seus recents compromisos inclouen la primera bruixa de *Dido and Aeneas*, i Serpetta de *La finta giardiniera*, així com *The indian queen*, amb Les Arts Florissants; Euridice de *La descente d'Orphee* de Charpentier al Festival Vache Baroque; l'*Oratori de Nadal* de Bach, amb la Britten Sinfonia (Stephen Layton); el *Magnificat* de Bach, amb la Royal Northern Sinfonia (Nicholas McGegan); *The Hogboon*, amb l'Orquestra Simfònica de Londres (Simon Rattle); Cupido de *King Arthur*, amb el Gabrieli Consort, i Minerva d'*Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi, així com *Membra Jesu Nostri* de Buxtehude i Eufemia de *Legrenzi Giustino*, amb la Pinchgut Opera.

Altres compromisos passats importants inclouen Iole d'*Hercules* al Händel-Festspiele de Karlsruhe (Lars Ulrik Mortensen); *Exsultate jubilate*, amb l'English Chamber Orchestra; *El Messies* al Festival de Saint Denis, amb La Chapelle Harmonique, i Amor de *Paris and Helen*, amb la Bampton Classical Opera. Enus de *Venus and Adonis* i Amor de *Il ballo delle ingrate* al Brighton Early Music Festival, així com Gretel de *Hänsel und Gretel*, amb Iford Arts.

Ha cantat en concerts amb la London Händel Orchestra, Southbank Sinfonia, Arcangelo, al Dartington International Festival, London Händel Festival, Leicester International Music Festival, així com al Wigmore Hall, Barbican Hall, museu Foundlin, LSO de St Luke's i Holywell Music Room a Oxford.

Va estudiar a la Guildhall School of Music and Drama, al Queensland Conservatorium i al Franz Schubert Institut. Ha guanyat el Premi Susan Longfield, el Franz Schubert Institut Lieder Competition, el Cheltenham Bach Choir Competition i el premi a la cançó de la Schubert Society. Va formar part del Programa de Joves Artistes de Les Arts Florissants i forma part del programa Samling Artist.

Xavier Hetherington, tenor

©Marco Borrelli

Després de cursar estudis clàssics al St John's College de Cambridge, el tenor britànic va obtenir el seu màster al Royal College of Music amb el suport econòmic de SAS el príncep Donatus i la princesa Heidi Von Hohenzollern. El 2020 es va graduar amb menció especial i es va traslladar al Mascarade Opera Studio (MOS) de Florència. Després d'un curs a Florència va ser acceptat al Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts Reina Sofia de València, on es va formar durant sis mesos. S'ha beneficiat del generós suport del King-Farlow Trust, Simon Groves, Mr. i Ms. McGowan Stuart i Mr. John Rae, i forma part del Programa de Joves Artistes Opera Prelude. Estudia amb James Platt i Janice Chapman.

Els seus compromisos recents i futurs inclouen Pròleg i Peter Quint de *The turn of the screw* (temporada amb Deborah Warner a l'estudi Ustinov de Bath), Don José de *Carmen* (Waterperry Opera Festival), Scrofulous/Toady/Seer/Saul en un nou projecte de Purcell-Pountney de *Masque of might*, Shepherd i cover d'*Orpheus* (Monteverdi) i Mini Vixen, tots amb Opera North; soldat 1/patge/Mercurio/familiar 3/litor/cònsol de *L'incoronazione di Poppea*, amb Harry Bicket i The English Concert (Auditorio Nacional de Madrid i Palau de la Música Catalana); Ahasuerus d'*Esther* de Händel, amb el Solomon's Knot (Wigmore Hall, Halle Händel-Festspiele i Musikfestspiele Saar); *Requiem* de Mozart (Wurzburg Mozart Festival); solo de tenor de *Singalong Messiah* (Reisopera); tinent Kotler a l'estrena mundial d'*A child in striped pyjamas* (Echo Ensemble); *Requiem* de Verdi (Royal Albert Hall); concerts amb Opera Prelude i la Royal Philharmonic Society; Shepherd de *La liberazione di Ruggiero dall'Isola d'Alcina*, i com a cover de Ferrando de *Così fan tutte* (Longborough Festival); una gala d'òpera en el vintè aniversari de l'Encuentro de Música al Palacio de Festivales de Santander; Lenski de *Ievgueni Oneguín*, Tebaldo d'*I Capuleti e i Montecchi*, Don Ramiro de *La Cenerentola* en el marc d'una mostra d'escenes a La Fenice i el trio *Trouble in Tahiti* de Bernstein al Palau de les Arts de València.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

@ Ricardo Rios

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset, Vladimir Jurowski, Daniele Gatti, Simon Carrington i Fabio Biondi, i ha col·laborat amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

A nivell internacional, cal destacar-ne el debut el 2017 als Proms de la BBC de Londres, la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el 2018, i el debut al festival MÚPA de Budapest el 2022 amb un programa d'ensalades i madrigals del Renaixement català.

De l'any 2022 cal destacar la *Passió segons sant Joan* de Bach, sota la direcció de Xavier Puig, i les estrenes de *Reconnaissance* de Kaija Saariaho i *Invocation to the earth* de Xavier Pagès Corella, sota la direcció de Simon Halsey. També, de la temporada passada 2022-23, cal destacar la interpretació d'obres dels compositors convidats del Palau de la Música Catalana Caroline Shaw i Ferran Cruixent (amb direcció de Júlia Sesé, preparadora del Cor); el concert commemoratiu del centenari de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya que, amb l'objectiu de difondre la música coral a nivell professional per tot el país, es va presentar en gira per tot el territori català en una quinzena de poblacions; la segona col·laboració amb Europa Galante i Fabio Biondi, amb *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi, i la nova col·laboració amb Franco Fagioli i l'Orchestre de l'Opéra Royal de Versailles que va incloure dos concerts a l'auditori francès.

De la temporada 2023-24 destaquen les interpretacions de *The sacred veil* d'Eric Whitacre, al Palau i al Festival Vocal Saulus de Saragossa, dirigit pel mateix compositor; *El ratpenat* de Strauss, amb Les Musiciens du Louvre, sota la direcció de Mark Minkowski, al Teatro Real de Madrid i al Théâtre des Champs Élysées de París; i *Fidelio* de Beethoven, amb la LA Phil, sota la direcció de Gustavo Dudamel, a Barcelona i en gira per París, Londres i Los Angeles; així com dues produccions pròpies: *Un cant a la natura*. *Un crit a la terra* i *Una Schubertiada*.

Sopranos:

Natàlia Casasús | Araceli Esquerra | Míriam Garriga | Belen Barnaus | Anaïs Oliveras | Anna Campmany

Altos:

Assumpta Cumí | Magda Pujol | Blanca Martí | Marta Cordoní | Elisenda Arquimbau | Jana Corominas

Tenors:

Aniol Botines | Josep Camós | Carles Prat | Marc Rendon

Baixos:

Daniel Morales | David Pastor | Pablo Acosta | Jordi Sabata

Preparadora del Cor:

Júlia Sesé

The English Concert

“... cada instrumentista tocava com si fos responsable personalment de tot l'espectacle, aprofitant cada indici de drama: en un moment de l'acte II, els violoncels van desencadenar un torrent de fúria que amenaçava amb eclipsar els cantants”.

“The English Concert va ser simplement brillant. Un conjunt perfectament ajustat, amb un to espaiós i sonor, una varietat de colors, cordes brillants i llautó net i contundent, són el model d'una orquestra de cambra d'època en tots els sentits”.

The English Concert és una orquestra destacada: excepcional per la seva reconeguda qualitat, ambició musical i varietat de producció en directe i enregistrada; única pel zel dels seus intèrprets a l'hora de treballar i actuar junts, i infrangible en el seu desig de connectar amb el seu públic a tot el món.

Sota la direcció artística de Harry Bicket i el convidat principal, Kristian Bezuidenhout, The English Concert s'ha guanyat una reputació en combinar passió i foc amb precisió, delicadesa i bellesa.

Els socis artístics amb els quals col·labora reflexionen i potencien la seva recerca de noves maneres de donar vida a la música. Joyce DiDonato, Dame Sarah Connolly, Iestyn Davies, Alison Balsom, Trevor Pinnock, Dominic Dromgoole, Tom Morris i molts més no només han portat les seves extraordinàries habilitats a projectes individuals, sinó que continuen ajudant el grup a donar forma al seu mètode d'interpretació.

Una fita important del cicle anual de l'orquestra és la seva gira internacional amb òpera de Händel. A partir d'una relació continuada amb el Carnegie Hall, l'itinerari passa regularment pel Theater an der Wien, Théâtre des Champs Élysées, Elbphilharmonie i Barbican Hall, en una llista de grans sales que continua creixent. Mentrestant, la sèrie regular a Londres li permet explorar un camí radicalment diferent i presentar programes al seu públic originari que interpel·la i inspira la formació.

L'any 2023 The English Concert va llançar el seu ambiciós projecte Händel for All, que té com a objectiu filmar i posar a disposició lliure per a tothom les obres de Händel en línia.

Harry Bicket, *director i clavicèmbal*

Nadja Zwiener, *concertino i violí I* | Kinga Ujszászi, *violí II* | Louise Hogan, *viola* | Joseph Crouch i Alexander Rolton, *violoncels*
| Emilia Benjamin, *lirone* | Sergio Bucheli i Pablo FitzGerald Cerdán, *tiorbes* | Tom Foster, *clavicèmbal i orgue* | Joy Smith, *arpa*
| Katrin Lazar i Tabea Debus, *flautes de bec*

Alfonso Leal del Ojo, *director executiu*

Sarah Fenn, *cap de planificació artística*

Lucy Roberts, *planificació artística*

Rebecca Driver Media Media Relations, *relacions públiques*

www.englishconcert.co.uk

Facebook: [Facebook.com/TheEnglishConcert](https://www.facebook.com/TheEnglishConcert)

Twitter: twitter.com/englishconcert

Harry Bicket, director

Director artístic, The English Concert

Director musical, Santa Fe Opera

Nascut a Liverpool, va estudiar al Royal College of Music i a la Universitat d'Oxford, on va ser estudiant d'orgue a la Christ Church. És membre d'honor de la Royal Academy of Music i va ser guardonat amb l'Orde de l'Imperi Britànic (OBE) per l'aniversari de la reina d'Anglaterra el 2022.

Harry Bicket és reconegut internacionalment, especialment per la seva interpretació del repertori barroc i clàssic. Des del 2007 és director artístic de The English Concert, una de les millors orquestres d'època d'Europa, amb la qual recentment ha emprès el projecte d'enregistrar totes les obres de Händel com a recurs en línia disponible per al públic general. Aquesta temporada, a més de la seva temporada londinenca i dels projectes d'enregistrament, inclou gires pels Estats Units i l'Àsia amb *Rodelinda* de Händel.

Després del seu mandat com a director titular de la Santa Fe Opera des del 2013, va ser-ne nomenat director musical el 2018. Les seves produccions amb la companyia inclouen *Orfeo*, *Pelléas et Mélisande*, *Carmen*, *A midsummer night's dream*, *Le nozze di Figaro*, *Fidelio*, *La finta giardiniera*, *Roméo et Juliette*, *Alcina*, *Candide* i *Così fan tutte*, i el 2019 va dirigir *Vier letzte Lieder* de Strauss amb Renée Fleming. El 2024 torna amb *Don Giovanni*.

En altres moments d'aquesta temporada, la seva agenda inclou l'Opera North amb *Masque of might* i la posada en escena de Sir David Pountney d'obres seleccionades de Henry Purcell; a l'Opéra de París, *Giulio Cesare*, i amb la BBC National Orchestra de Gal·les un programa coral de Nunes Garcia, Bach, Haydn i Vaughan Williams.

És convidat habitual a la Metropolitan Opera, on ha ofert les seves recents produccions de *Rodelinda*, *La flauta màgica*, *Le nozze di Figaro*, *La clemenza di Tito*, *Giulio Cesare*, *Agrippina* i *Così fan tutte*. Els seus nombrosos títols a la Lyric Opera de Chicago inclouen *Carmen* i *Rinaldo*. Amb la Canadian Opera Company ha dirigit *Le nozze di Figaro*, *Maometto II* i *Hercules*, i a la Houston Grand Opera, *Le nozze di Figaro* i *Rusalka*. És convidat habitual de les orquestres simfòniques nord-americanes, incloent-hi la Chicago Symphony Orchestra, recentment en col·laboració amb el Joffrey Ballet, Cleveland Orchestra, Cincinnati Symphony Orchestra, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, Los Angeles Chamber Orchestra, orquestres simfòniques de San Francisco, Detroit, Houston, Seattle, Indianapolis i Boston, així com l'Orquestra de Cambra St Paul i la NACO d'Ottawa.

A Europa va debutar a l'Opéra de París la temporada passada amb *Ariodante* en una nova producció de Robert Carsen. A la Bayerische Staatsoper de Múnic ha dirigit *Rinaldo*, *Ariodante*, *Serse*, *Orlando*, *Orfeo ed Euridice*, *Il barbiere di Siviglia*, *Die Entführung aus dem Serail* i *La flauta màgica*. Al Gran Teatre del Liceu va ser guardonat amb el Premi de la Crítica d'Òpera al millor director per *Giulio Cesare*, i també ha aparegut al Theater an der Wien (*Iphigenie en Tauride*, *Mitridate*) i a l'Opéra de Bordeus (*Alcina*).

Sol·licitat habitual al Regne Unit, va debutar al Festival de Glyndebourne el 1996 en la producció emblemàtica *Theodora* de Peter Sellars i ha fet nombroses aparicions amb l'English National Opera, Scottish Opera i Welsh National Opera. La seva *Theodora* a la Royal Opera House el 2022 va ser nominada a un Premi Olivier a la millor nova producció.

La seva àmplia experiència orquestral inclou repertori des de Bach fins a Britten amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunk, Rotterdams Philharmonisch Orkest, Orquestra Reial d'Estocolm, Filharmònica d'Oslo, Filharmònica de Praga, Orchestre Philharmonique de Montecarlo, Orchestre Philharmonique de Radio France, RTE National Symphony Orchestra, Royal Northern Sinfonia, Scottish Chamber Orchestra, Filharmònica d'Israel i la Simfònica de Tòquio.

És un artista molt prolífic en estudi i ha fet nombrosos enregistraments amb The English Concert, els més recents: *Rodelinda* de Händel i del mateix compositor *La resurrezione* i *Serse*, publicats el 2023 amb Linn Records i grans lloances de la crítica. La seva discografia també inclou cinc enregistraments amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment, entre els quals una col·lecció d'àries d'òpera de Händel amb Renée Fleming (Decca) i Ian Bostridge (EMI), així com seleccions de *Theodora* i *Serse* de Händel i la cantata *La Lucrezia*, amb Lorraine Hunt Lieberson (Avie), nominada a un premi Grammy. Els seus enregistraments en solitari amb David Daniels per a Virgin Veritas i amb Susan Graham per a Erato van estar nominats als premis Gramophone.

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Palau Òpera

Dimecres, 29.05.24 – 19 h

Sala de Concerts

Tolomeo de Händel

Giulia Semenzato, *soprano*

Giuseppina Bridelli, *mezzosoprano*

Christophe Dumaux, *contratenor*

Franco Fagioli, *contratenor*

Andrea Mastroni, *baix*

Il Giardino Armonico

Kammerorchester Basel

Giovanni Antonini, *director*

G. F. Händel: *Tolomeo, re d'Egitto*, HWV 25 (versió de concert)

Llibret de Nicola Francesco Haym

Preus: de 30 a 78 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Gubert – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

